

696.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 87 poz. 680) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo, należące do powyższych przedsiębiorstw zakładów względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 100.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 23 sierpnia 1923 r. w transporcie, obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trziedniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontrolni Skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorstwach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzezki piwnej, które znajdować się będą w ich wytwórniach i zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 roku. Browary w b. zaborze rosyjskim i austriackim opłacają tytułem dodatkowego podatku od takich zapa-

sów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą, przypadającą na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r.

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego urzędu akcyz i monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego oddziału kontroli skarbowej,
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Dodatkowy podatek od piwa należny Skarbowi od browarów płatny jest w chwili wywozu piwa z browaru, najpóźniej do 31 grudnia 1923 r.

Dodatkowy podatek należny od sprzedawców piwa może być przez izbę skarbową pokredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*